

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 11 0 U 015656 16 Uvp
Banja Luka, 17.10.2018. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija Edine Čupeljić kao predsjednika vijeća, Smiljane Mrše i Strahinje Ćurkovića članova vijeća, uz sudjelovanje Mire Mačkić kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi E. B. iz K. V., koju zastupaju punomoćnici R. D. i T. D. Č., advokati iz B., (u daljem tekstu: tužilac), protiv akta broj ... od 11.11.2014. godine, tužene S. o. K. V., u predmetu razrješenja, odlučujući o zahtjevu tužene za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 015656 14 U od 10.2.2016. godine, u sjednici vijeća održanoj 17.10.2018. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se odbija.

Odbija se zahtjev tužene za naknadu troškova sastava zahtjeva za vanredno preispitivanje sudske odluke.

Odbija se zahtjev tužiteljice za naknadu sastava odgovora na zahtjev za vanredno preispitivanje presude.

Obrazloženje

Pobijanom presudom u stavu 1. izreke je uvažanjem tužbe poništen uvodno označeni akt tužene, kojim je tužiteljica razrješena dužnosti predsjednika S. O. K. V. sa danom 11.11.2014. godine (stav 1. dispozitiva), dok je u stavu 2. i 3. dispozitiva određeno da će prava po osnovu radnog odnosa i prestanka funkcije tužiteljice utvrditi nadležni organ u skladu sa zakonom te da rješenje stupa na snagu danom donošenja a objaviće se u „Službenom glasniku opštine K. V.“. Stavom 2. izreke pobijane presude je obavezana tužena da tužiteljici isplati iznos od 887,50 KM na ime troškova upravnog spora, u roku od 30 dana od dana primitka presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja, a stavom 3. izreke te presude je odbijena tužena sa zahtjevom da joj tužiteljica nadoknadi troškove spora.

Uvažanje tužbe i poništenje osporenog akta sud je obrazložio razlozima da je tužena bila nadležna da donese rješenje o razrješenju tužiteljice u smislu člana 7. stav 2. Zakona o statusu funkcionera jedinice lokalne samouprave („Službeni glasnik RS“ broj 96/05 i 98/13 u daljem tekstu: Zakon o statusu), ali da se mora sprovesti postupak razrješenja koji je utvrđen Statutom tužene i Poslovníkom o radu S. o. K. V.. Osporeni akt, da ne sadrži obrazloženje pozivom na takve propise i ne može biti osnov za razrješenje jer da ne sadrži ni obavezne elemente sadržane u odredbama člana 194. do 197. Zakona o opštem upravnom postupku („Sl. glasnik RS“ broj 13/02, 87/07 i 50/10). S obzirom da nije podnesen pisani prijedlog za

razrješenje tužiteljice sa dužnosti predsjednika skupštine, dok u usmenom prijedlogu za razrješenje tužiteljice nisu navedeni razlozi i dokazi koji bi opravdali donošenje takve odluke, a koji nisu ni navedeni u obrazloženju osporenog akta, da je osnovano prigovaranje tužiteljice nezakonitosti osporenog akta.

Blagovremenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude (u daljem tekstu: zahtjev), tužena pobija njenu zakonitost zbog pogrešne primjene materijalnog prava. Navodi da je članom 4. Zakona o statusu propisano da se postupak izbora funkcionera i prestanak mandata funkcionera prije isteka vremena na koji je izabran, opozivom ili razrješenjem vrši u skladu sa izbornim propisima, propisima koji uređuju sistem lokalne samouprave, Statutom jedinice lokalne samouprave i Poslovníkom o radu skupštine jedinice lokalne samouprave. Smatra da predsjednik S. o. kao funkcioner u smislu člana 38. Zakona o lokalnoj samoupravi nema isti status kao lica koja se smatraju službenicima jedinice lokalne samouprave u smislu člana 111. tog zakona jer da se prema članu 19. Poslovníka o radu S. o. K. V. bira i razrješava tajnim glasanjem, što znači da za funkciju predsjednika S. O. je odlučujuće da u trenutku razrješenja tužiteljica nije više pripadala skupštinskoj većini, što predstavlja jedini razlog njenog razrješenja, a što ne mora biti eksplicitno navedeno u obrazloženju rješenja o razrješenju. Predložila je da se zahtjev usvoji i pobijana presuda „poništi“ te tužiteljica obaveže da joj naknadi troškove sastava zahtjeva u iznosu od 1.053,00 KM.

U odgovoru na zahtjev tužiteljica je istakla da obrazloženje osporenog akta ne sadrži obrazloženje o razlozima za odluku kao u njegovom dispozitivu, pa da se ne može pretpostavljati šta je donosilac akta htio tim rješenjem jer se to mora vrlo jasno navesti u rješenju. Predložila je da se zahtjev odbije te da joj se nadoknade troškovi sastava odgovora na zahtjev u iznosu od 1.053,00 KM.

Razmotrivši zahtjev, pobijanu presudu, i cjelokupne spise predmetne upravne stvari i ovog upravnog spora na osnovu odredbe 39. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik RS“ broj 109/05 i 63/11- u daljem tekstu: ZUS), ovaj sud je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Tužena u zahtjevu ne spori da obrazloženje rješenja o razrješenju ne sadrži razloge za odluku kao u dispozitivu, niti propise koji regulišu taj postupak. Tužena ističe da zbog činjenice što se prema članu 19. Poslovníka o radu S. o. K. V. izbor i razrješenje predsjednika skupštine opštine vrši tajnim glasanjem, da takvo određenje upućuje na zaključak da je tužiteljica razrješena te funkcije, jer da više nije pripadala skupštinskoj većini, zbog čega je razrješena sa dužnosti te funkcije prije isteka mandata, s obzirom da je i birana na tu funkciju u skladu sa odnosom političkim stranaka.

Tužena u obrazloženju osporenog akta citira sadržaj odredaba člana 7. stav 2. Zakona o statusu, kojima je u relevantnom dijelu propisano da rješenje o razrješenju predsjednika skupštine donosi skupština jedinice lokalne samouprave nakon sprovedenog postupka razrješenja u skladu sa propisima koji utvrđuju sistem lokalne samouprave, statutom jedinice lokalne samouprave i poslovníkom o radu skupštine jedinice lokalne samouprave.

Međutim, u obrazloženju osporenog akta se ne navode nikakvi razlozi za razrješenje tužiteljice niti postupak koji je prethodio takvoj odluci propisan odredbama člana 30-36 Statuta opštine K. V. te člana 14-24. i 50. Poslovníka o radu S. o. K. V., zbog čega je nižestepeni sud osnovano tužbu uvažio i poništio osporeni akt. Sama činjenica koju tužena navodi da je tužiteljica izabrana na funkciju predsjednika S. O. K. V. zbog toga što je

pripadala određenoj političkoj opciji, te da je iz tog razloga zbog postojanja druge skupštinske većine razriješana tajnim glasanjem odbornika, ne daje osnov tuženoj da donese takvu odluku, bez provođenja odgovarajućeg propisanog postupka koji mora biti naveden u obrazloženju akta o razrješenju.

Iz iznijetih razloga po ocjeni ovog suda u pobijanoj presudi nisu ostvareni razlozi iz odredbe člana 35. stav 2. ZUS, pa se zahtjev tužene odbija kao neosnovan na osnovu člana 40. stav 1. ZUS, jer su ostvareni razlozi za poništenje osporenog akta iz odredaba člana 10. stav 2. i 4. ZUS.

Odluka iz stava 2. izreke presude se zasniva na odredbama člana 49. i 49 a ZUS, s obzirom da je tužena izgubila ovaj upravni spor slijedom čega nema pravo na naknadu troškova sastava zahtjeva.

Odluka o odbijanju zahtjeva tužiteljice za naknadu troškova postupka za sastav odgovora na zahtjev se zasniva na odredbi člana 387. Zakona o parničnom postupku ("Sl. glasnik RS" broj 58/03, 85/03, 74/05, 63/07 i 49/09), u vezi sa odredbom člana 48. ZUS, s obzirom da davanje odgovora na zahtjev nije obavezna radnja u upravnom sporu pa se ni naknada troškova za taj podnesak ne može smatrati opravdanom s tim da se u tom odgovoru ne navodi ništa novo u odnosu na navode tužbe.

Zapisničar
Mira Mačkić

Predsjednik vijeća
Edina Čupeljić

Tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podrašćić